Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16998/2023
07.05.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца „Триглав осигурање“ а.д.о. Београд, кога заступа Александар Ђорђевић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Лука Уљаревић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14279/18 од 27.10.2021. године, на седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14279/18 од 27.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14279/18 од 27.10.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 7064/17 од 01.02.2018. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о платном налогу Трећег основног суда у Београду П 3345/14 од 04.09.2014. године, у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга исплати 45.058,00 динара са законском затезном каматом од 28.02.2014. године до исплате и 11.553,00 динара на име трошкова издавања платног налога. Ставом другим изреке, укинуто је исто решење у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 45.058,00 динара, и то на износ од 38.500,00 динара од 31.10.2011. до 27.02.2014. године и на износ од 6.558,00 динара од 04.03.2012. до 27.02.2014. године, и у том делу одбијен је тужбени захтев тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 78.702,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 14279/18 од 27.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена означена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу првом изреке, тако што је укинут означени платни налог у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга исплати 45.058,00 динара са законском затезном каматом од 28.02.2014. године до исплате и 11.553,00 динара на име трошкова издавања платног налога и у том делу одбијен тужбени захтев. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде,

тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 90.851,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију предвиђену одредбом члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца као осигуравача којим од тужене потражује исплату преосталог неисплаћеног дела премије осигурања по основу полисе каско осигурања број ... од 30.05.2011. године и анекса број ..., и полисе каско осигурања број ... од 03.10.2011. године, издатих у поступку регистрације путничког возила у власништву тужене.

Другостепени суд је о тужбеном захтеву у овој правној ствари одлучио применом правила о терету доказивања. По оцени тог суда тужбени захтев тужиоца је неоснован јер тужилац своје потраживање према туженој заснива на полисама осигурања које тужена није потписала. С тим у вези, а како тужена није потписала наведене полисе, произлази да тужена са тужиоцем није закључила ни уговор о осигурању, у смислу члана 901. став 1. ЗОО, па самим тим није ни дужна да исплати тужиоцу премије осигурања по основу тих полиса. Осим тога, у конкретном случају тужилац није доставио ни доказ да је Агенција за регистрацију, преко које је тужена вршила послове регистрације возила, била овлашћена да у име тужене закључи уговор о осигурању, нити доказ да је тужена одобрила уговор о осигурању који је евентуално у њено име закључен без њеног овлашћења, а у ком би случају тужена одговарала тужиоцу као осигуравачу за обавезе из уговора о осигурању, сходно одредби члана 904. став 1. ЗОО.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, као и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потреба за новим тумачењем права. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем нижестепених судова и ревизијског суда у примени овог правног института због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Тужилац уз ревизију није доставио другачије правноснажне или ревизијске одлуке које би указивале на другачији закључак. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиоца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 04.08.2014. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 45.058,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП, у коме је чланом 479. став 6. ЗПП прописано да ревизија није дозвољена, због чега се у конкретном случају не примењује ни одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, те је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић